



תת"ע 859/10/09 - ביאדי אסואן נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 859-10-09 מדינת ישראל נ' ביאדי אסואן
תיק חיצוני: 10200877545

מספר בקשה: 1

בפני כבוד השופטת רונה פרסון
מבקשת ביאדי אסואן
נגד מדינת ישראל
משיבה

החלטה

בעניין: בקשה לביטול פסק דין.

1. בפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקשת ביום **27.10.09** (להלן: "**פסק הדין**").
2. במסגרת פסק הדין הורשעה המבקשת בעבירה של נהיגה במהירות של 158 קמ"ש מקום בו מותרת מהירות של 90 קמ"ש ונגזרו עליה העונשים הבאים: קנס בסך 1,200 ₪, פסילה למשך 4 חודשים בניכוי חודש פסילה מנהלית ופסילה על תנאי של 4 חודשים למשך 3 שנים.
3. ב"כ המבקשת טען כי למבקשת נודע על קיום פסק הדין רק לאחרונה וזאת עקב ביקור במשרד הרישוי במטרה לחדש את רישיון נהיגתה. טען כי המבקשת לא קיבלה זימון משוטרי התנועה ועל כך יכולים להעיד נוסעים שהיו ברכבה במועד ביצוע העבירה, וכי לא קיבלה לביתה את פסק הדין או שוברי תשלום. טען כי הדו"ח תמציתי ולקוני וכי חסרים בו פרטים מהותיים. טען כי למבקשת טענות הגנה טובות וכי הותרת פסק הדין על כנו יגרום לה עיוות דין.
4. המשיבה התנגדה לבקשה וטענה כי בדו"ח צוין תאריך המשפט אליו זומנה המבקשת ולכן טענתה כי לא ידעה על מועד הדיון אינה ברורה ובפרט שטענה לקיומם של ליקויים בדו"ח אותו קיבלה לידיה. בנוסף טענה לשיהוי בהגשת הבקשה ובנסיבות אלו ביקשה לדחות.
5. לאחר ששקלתי הבקשה, נתתי דעתי לטענות הצדדים והחומר שהונח בפניי, החלטתי לדחות הבקשה.



6. על פי סעיף 130(ח) לחסד"פ בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתקיים אחד משני תנאים: סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון או גרימת עיוות דין כתוצאה מהותרת פסק הדין על כנו (ראו בנדון: רע"פ 9142/01 **איטליא נ' מ"י**, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 7709/13 **סאסי נ' מ"י**, ניתן בתאריך 28.11.13).

בקשה על פי סעיף 130(ח) יש להגיש בתוך 30 יום מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין.

7. מעיון בדו"ח עולה כי מצוין בו תאריך הדיון אליו זומנה המבקשת כדיון וכי הדו"ח נמסר לידיה של המבקשת ע"י השוטר במעמד ביצוע העבירה. טענת המבקשת כי לא קיבלה זימון כדיון ולכן לא ידעה אודות מועד הדיון היא טענה בעלמא שלא נתמכה בתצהיר כלשהו או במסמך אחר, חרף טענתה כי באפשרותה להוכיח זאת באמצעות נוסעים שהיו עימה ברכבה. מכאן, שהמבקשת לא הציגה סיבה מוצדקת לעניין אי התייצבותה לדיון כנדרש ממנה.

מעבר לכך, הבקשה הוגשה בשיהוי ניכר שכן פסק הדין ניתן לפני **כשמונה שנים**. אף שלטענת המבקשת היא לא קיבלה את פסק הדין ואת שוברי התשלום, עיון בתיק האלקטרוני מעלה כי בתאריך 3.11.2009 נשלחה למבקשת הודעה על פסק הדין ואין כל הסבר מטעמה מדוע לא ידעה על פסק הדין כבר בשנת 2009.

8. טענות ההגנה אשר פורטו בבקשה שבפניי נטענו בעלמא מבלי שצורף חומר הראיות הנטען וכאמור, לא צורף תצהיר כלשהו לבקשה. עוד יש לציין כי בדברי הנהג בדו"ח נרשם מפי המבקשת: **"אני יודעת נסעתי יותר ממאה ארבעים"**. במכלול הנסיבות איני מוצאת בבקשה כיצד הותרת פסק הדין על כנו תגרום למבקשת עיוות דין בשים לב למתחם העונש הראוי לנוכח החרیגה מהמהירות המותרת.

9. לאור כל האמור הבקשה נדחית.

10. בשים לב לדחיית הבקשה, ההחלטה על עיכוב ביצוע פסק הדין מיום 28.11.17 מבוטלת בזאת.

11. המזכירות תעביר עותק החלטתי זו לצדדים.

ניתנה היום, י"ב שבט תשע"ח, 28 ינואר 2018, בהעדר הצדדים.